

munebruddene, var det alle eller ingen. Hvad nu, hvis der er en af dem, der har været udsat for et forslag om kommunebrud, f.eks. Randers, der beder om at få det i deres høringssvar, som hr. Nødgaard jo ellers har lagt meget vægt på, når det passede til hans eget synspunkt? Men her kunne det jo være, at de kom og bad om at få et kommunebrud, som det oprindeligt var foreslået. De har sådan set ikke noget som helst imod det. Vil hr. Nødgaard tage konsekvensen af sit eget standpunkt og sige, at når de selv vil have det, skal man da lade dem få det?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg vil svare meget kort – det gør jeg normalt ikke. Det vil jeg ikke afgive nogen garantier for her fra Folketingets talerstol. Jeg vil vente og se, hvordan deputationen går i morgen. Så enkelt er det.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Man kan jo sige – nu, vi er ved at nærme os enden på det her – at det, der er sket, er, at respekten for det store stykke arbejde, der har været lagt i udvalget, i hvert fald er borte. Og jeg har ikke respekt for hr. Poul Nødgaard, når han står på talerstolen og siger: Jamen de er jo tilfredse i Århus, jamen de er jo tilfredse i Roskilde, jamen de er jo tilfredse i Køge. Hvorfor er tilfredse? Fordi man tilgodeser de områder – de får nogle kæmpestore valgkredse, de får en garanti for at få en valgt. Så er det da klart, at de er tilfredse. Det tror jeg godt at hr. Poul Nødgaard kunne have fundet ud af, før man havde fremsat forslaget. Det havde man slet ikke behøvet at vente på. Tror hr. Poul Nødgaard også, at Randers er tilfreds? Jeg vil godt spørge hr. Poul Nødgaard: Hvorfor har man ikke bare lagt de to sammen, så de havde fremstået som en kommune? Så havde de også være tilfredse. Hvorfor har man ikke gjort det?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det første spørgsmål, hr. Arne Toft bragte frem, har været vendt ca. 34 gange her nu, tror jeg – om vi har respekt for arbejdet i Valgkredsudvalget. Jeg har selv siddet der i halvandet år. Jeg har stor respekt for det arbejde, vi har lavet. Men jeg må gentage endnu en gang, at når den demokratiske proces går i gang, må man lytte til, hvad der kommer frem.

Vi er ved at gennemføre en politikredsreform, den kommer vist på senere på dagen i dag. Lad mig lige nævne den. Jamen der er det også klart, at fra det forslag blev fremsat og til det forslag, vi formentlig ser i eftermiddag her engang, er der sket en lang række ændringer – sådan bare for at nævne et eksempel.

Med hensyn til Randers er det ikke lige på tapetet at lave Randers til en samlet opstillingskreds. De to Randerskredse, der bliver, bliver på 35.000 vælgere. Lad os tage en kreds som Kolding, hvis jeg husker tallet nogenlunde, er der nogle og tredive tusinde vælgere, så det er selvfølgelig en storkreds. Ja, ja, fru Pia Gjellerup kan bare ryste på hovedet; fru Pia Gjellerup ved alt om det her, vi andre ved ikke noget som helst, vel? Det er sådan en lidt udemokratisk måde at optræde på. Man skal prøve lige at opføre sig en lille smule manerligt.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Det er jo karakteristisk, at når man bliver presset, begynder man at blande æbler og pærer sammen. Så begynder man at blande den ene storkreds sammen med den anden storkreds, der intet har med den første at gøre, og hvor der er vidt forskellige størrelser på de forskellige kredse.

Jeg vil godt sige til hr. Poul Nødgaard, at der også er også kommet indvendinger fra Nordjylland, bl.a. fra Mariager Fjord, hvor man gerne vil lægges sammen med Vesthimmerland – det, der nu kommer til at hedde Himmerland. Hvis nu hr. Poul Nødgaard ville have støttet det, ville man også have været tilfreds deroppe. Hvorfor kunne man ikke gå ind og støtte det? Det ville godt nok være en stor kreds, men så ville man være blevet tilfreds.

Og så vil jeg til sidst godt sige: Hvis hr. Poul Nødgaard vil opnå respekt her på slutningen synes jeg at hr. Poul Nødgaard skulle tage telefonen og ringe til de mennesker fra Randers og sige til dem: Den tur herover er altså spildt.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg synes, det er en voldsom konklusion at drage. Hr. Arne Toft har siddet i Folketinget et pænt antal år og har modtaget en masse deputationer. Jeg går ud fra, at det er en joke – hvis man kan bruge det udtryk – at man skulle ringe til nogen og sige: Lad være med at tage den tur herover, den er fuldstændig omsonst. Jeg synes, det er